

El model no es qüestiona

Olot té consolidat des dels anys vuitanta del segle passat un patró de Festes del Tura que l'ha convertit en un referent

Es fonamenta en una oferta d'actes gratuïts, molts són simultanis, en espais del centre i amb protagonisme de les entitats

El model no es toca. Que un concurs de pedra paper tisora, un de paelles, una tamborrada popular, un ball enllaunat d'una hora –fins fa pocs anys, amb cinta de casset– o, per citar només un altre exemple, que un grup de marrans de fibra de vidre apleguin molta gent al carrer durant les Festes del Tura d'Olot, són la prova principal que el model, que data dels anys vuitanta del segle passat, funciona. De fet, la fórmula és senzilla i es fonamenta en la gratuïtat dels actes, la concentració al centre, bàsicament entre el Firal, la Muralla i les places Major i Campdenmàs, i, sobretot, el protagonisme de les penyes i entitats i de les barraques del Firal, el vertader punt d'avituallament i sobretot de trobada de les festes.

La cirereta del pastís són els gegants, nans i cavallets, que, l'any 2010, juntament amb el model abans citat, van convertir les Festes del Tura d'Olot en una festa patrimonial d'interès nacional. Ara per ara, tot i aquest reconeixement, les sortides de la faràndula olotina titular s'han escapat a la saturació turística d'altres comparses tradicionals com les de les festes majors de Mataró, Les Santes, la Patum de Berga, la de Solsona..., perquè no ha tingut l'atenció que TV3 dedica a altres festivitats i manté l'autenticitat local.

Oferta nocturnaLa programació musical, concentrada bàsicament a les nits i matinades als quatre espais abans citats, és on es fa més palpable aquesta fórmula d'èxit de la festa major olotina. Sempre hi ha concerts simultanis, al centre i gratuïts. I, en el cas dels concerts, s'hi afegeix l'ingredient d'una aposta molt clara per grups capdavaners del panorama musical català combinats amb conjunts locals, bandes emergents i de versions, un còctel d'èxit gràcies a la feina que du a terme una comissió d'experts, gràcies a la qual molts dels grups capdavaners del panorama musical català han passat per Olot abans de conèixer la fama.

De l'oferta local, destaquen els Teràpia de Shock, amb un dels concerts de la gira amb què el grup celebra el desè aniversari del seu comiat, l'any 2016, i el vintè del seu naixement. Serà en la primera nit, que es completarà amb Santa Mandra i la Moguda Olotina, que reviurà la nit olotina dels anys noranta. La nit també comptarà amb Astrio.

La segona nit aplegarà 15 concerts, entre els quals destaquen els de l'Orquestra Di-versions, els Renameds i la Norantada, al passeig de la Muralla –música dels anys noranta–. Altres propostes de la nit seran Svetlana i Dani Nel·lo. The Tyets obrirà les actuacions musicals de la tercera nit i hi haurà un dels concerts més esperats de les festes, el del grup local La Rodona, fundat fa 50 anys i habitual de les festes majors dels barris d'Olot i dels pobles de la Garrotxa. També hi haurà La Ludwig Band, el tecno de Singer Wolves, Dan Peralbo i el Combo i el Ball de l'Hora al carrer Baix del Tura. Pel que fa a l'última nit, serà el torn de Ginestà, els Rancis i Serko. D'origen medievalLa Mare de Déu del Tura és la titular de la festa major olotina. És una de les marededeus trobades i per això la diada central és el 8 de setembre. En el cas de la del Tura i segons la tradició, la va trobar un llaurador al mas Caritat d'Olot. Per això, al seu cambril, hi ha un bou als seus peus. La festa té, doncs, el seu origen religiós i està lligada a la devoció a la verge del Tura, una devoció que té arrels medievals.

No va ser, però, fins al segle XIX que es va consolidar com la celebració major dels olotins, sobretot amb les

cercaviles i balls dels gegants, nans i cavallets, tot i que ja hi ha notícies de gegants a Olot des del segle XVI. En les sortides de la faràndula s'hi va anar organitzant també un programa de música i balls i, amb el temps i ja entrat el segle XX, de diversos actes com el Cos Iris, l'actual Batalla de les Flors.

Sense cap mena de dubte, la cultura popular és l'element distintiu per excel·lència. De fet, els gegants són un símbol de la ciutat. La primera referència documental és del 1521. Es tracta d'un gegant sol, que participava en les celebracions de Corpus. No hi va haver una gegantessa fins al 1609. El 1889 és una data clau, ja que és quan els escultors Miquel Blay i Celestí Devesa van crear els actuals gegants, tot i que, des del 1980, són una rèplica per preservar els històrics. Els cavallets daten del 1904 –hi ha referències del segle XVII– i els nans són del 1889. Hi ha també el nan que acompanya els gegants, el Cap de Lligamosques, obra de Ramon Amadeu i que és un dels més antics de Catalunya: data del 1817.

Publicat a:

-Setmanari Girona 04-09-2026, Pàgina 10

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2670981-el-model-no-es-queestiona.html>